

Lo ver fill de St. Francesch

Una de les coses que més desperten l'atenció del observador es la febre que domina a la criatura d'aspirar a quelecom gran. L'home, la criatura racional, ja sabem lo que es: un ser dotat d'un enteniment que pensa y d'una voluntat que vol. Son dues potencies aquestes que arrelan en nostra ànima, y que constitueixen la part més essencial de son ser.

Sembla que essent l'enteniment el destinat a presentar a la voluntat els objectes qu'han de fer la seva felicitat, haurien de caminar, aqueixes dues potencies, paralelamente, seguint sempre d'absoluta conformitat. No obstant, per desgracia, no sempre es aixís.

L'home, ab son enteniment coneix lo bo y lo dolent: sab si aquesta cosa convé o no convé pera omplir el vuit que sent en son interior. Donchs bè: malgrat aquest coneixement que te l'home de les coses que li poden esser profitoses o perjudicials, ¡quántes vegades no veyém que contradintse a sí mateix, fa elegir a la voluntat lo que no es conforme a la rahó, pero que cegat per la passió s'empenya en ferse creurer a sí mateix, que alló es pera éll son bè... Desde aleshores, no caminan enteniment y voluntat en una mateixa direcció, establintse entre les dos facultats un verdader divorci que destrueix la pau y la tranquil·litat: mes, el secret de recobrarles, ¿sabéu quin es? S'ha de desfer l'error; s'ha de rectificar la torsada direcció del esperit; se han d'agermanar de nou les inclinacions del cor ab els dictats de la rahó apartantse de tota concupiscencia del sentit pera enlayrarse a les aspiracions d'un ordre espiritual: veus aquí el secret.

Als Terciariis d'un modo especial deu recomenarse l'equilibri d'aqueixes dues facultats, enteniment y voluntat, ja que son fills del qui els tingué tant ben equilibrats, nostre Seráfich Pare Sant Francesch. El seu enteniment, ple de les llums del cel, coneixia a fons les coses qu'eran agradables a Deu Senyor nostre, y la seva voluntat les executava fidelment: sacrificava tot lo de la carn pera dedicarse a tot lo del esperit. Per aixó sortí un Sant tan eminent en el coneixement de Deu y en el seu amor, com a premi, sens dubte, de lo ben agermanades que portá les ja esmentades facultats de nostra ànima.

Y suposat qu'es deber d'un bon fill imitar el seu pare, en tot lo que puga, procurém tots nosaltres com vers fills del Sera-